

Nr 373.

Av herr **Senander m. fl.**, angående ordnande av strömmingshandeln i Stockholms län.

Strömmingsfiskarena särskilt i Stockholms län ha haft det mycket svårt både före och efter den genomförda auktoriseringen. Även på andra ställen förekomma bittra klagomål, men mest hör- och kännbart synas missförhållandena yppa sig i Stockholms län. Man anklagar öppet den nuvarande ledningen för inkompetens och för helt godtyckligt förfarande.

De uppgifter, vilka avsågos med den nya auktoriseringen av strömmingshandeln och dess organ, Fiskförsäljningsföreningarna och Ostkustfiskarens Centralförbund, nämligen att öka avsättningen av strömming, att bereda fiskarena *bättre* betalning för varan, att industrialisera upp överskottet o. s. v., att göra verksam propaganda för strömmingen m. m., har givit det rakt motsatta resultatet. Konsumtionen av strömming har gått tillbaka. Fiskarena få sämre betalt, och överskottsproblemet löses ej. Vi kunna därför endast konstatera, att — vad speciellt Stockholms län beträffar — det dyrbara experimentet har misslyckats, och vi tro, att det främst beror på vederbörande lednings inkompetens. Ingen affärsledning torde tillåtas »att samla erfarenheter» under 10 års tid, allra helst som resultatet blir sämre dag för dag. Följaktligen råder stort missnöje både bland fiskare, fiskhandlare och bland allmänheten. Det syns också som om detta missnöje vore berättigat i många avseenden.

Att problemet kan ordnas, därom äro vi övertygade. Och det måste ordnas. En kustbefolkning, som är direkt beroende av fisket för sitt livsuppehälle, får icke utlämnas som försökskaniner åt inkompetenta ledningar. Sakkunskapen måste ingripa här, icke genom verklighetsfrämmande vetenskapsmän, utan genom samverkan av *praktiskt erfarna* män på olika områden av fisket. Vi anse därför, att en kommitté omedelbart bör tillsättas för att verkställa en snabb utredning av förhållandena och förslå nya vägar till strömmingsproblemets lösning, så att innevarande års riksdag kan taga upp frågan till behandling i samband med frågan om förlängd auktorisering. Kommittén borde vara sammansatt av följande personer (grupper):

- 1 ordförande (ej fiskeriintendent),
- 1 fiskare (av oppositionen bland strömmingsfiskarena),
- 1 fiskhandlare (av Stockholms Fiskhandlareförening),
- 1 fiskerifackman med erfarenhet från olika slag av moderna fiskindustrier, väl förtrogen med förädlingsmetoder och med moderna fiskerimaskiner samt van vid större organisationsarbeten i fråga om fiskerinäringar,

I med föreningsfrågor väl förtrogen person, som är van att ha att göra med frågor rörande sjöfart, frakt, fartyg, kustförhållanden och som helst känner strömmingsförhållandena.

Visserligen har 1935 års fiskeriutredning framkommit med en del förslag och en utredning i saken, men denna motsvarar icke de aktuella kraven. Då riksdagen beviljat auktoriseringen och därigenom missförhållanden skapats, torde det vara riksdagens skyldighet att snarast möjligt skapa rättelse i dessa missförhållanden. Med ledning av den nya utredningen kan kanske, få vi hoppas, nya och värdefulla uppslag framkomma till båtnad även för den övriga strömmingshandeln.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att en kommitté, *omedelbart* måtte tillsättas för att undersöka strömmingshandeln i Stockholms län samt för att utarbeta praktiska förslag till strömmingshandelns ordnande inom Stockholms län.

Stockholm i januari 1937.

Knut Senander.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

H. Hagberg.
